

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΜΑΪΟΥ 2015
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει σε κοράκι όμοιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσης συνήθιζε να λέει: «Έχασα το λάδι και τον κόπο».

Αν όμως τυχαία, όπως συνήθως γίνεται, πέσουν (χάσουν την εξουσία), τότε γίνεται αντιληπτό πόσο φτωχοί φίλων υπήρξαν. Αυτό είναι εκείνο που λέγεται ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους και ποιους ψεύτικους, όταν πια δεν μπορούσα ν' ανταποδώσω τη χάρη ούτε στον ένα ούτε στον άλλο».

Η Πορκία, σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της να σκοτώσει τον Καίσαρα, ζήτησε μαχαίρακι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό επειδή της γλίστρησε δόθεν τυχαία. Από την κραυγή των υπηρετιών έπειτα στην κρεβατοκάμαρα αφού κλήθηκε ο Βρούτος ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1. α.	parem	: pari
	diu	: diutius
	inopes	: inopum
	hoc	: haec
	quos (το 1ο στο κείμενο)	: quo
	neutris	: neuter
	cultellum	: cultelli
	unguium	: unguis
	se	: mihi
	eam	: eius

B1. β. ea exempla sutores quosdam incitaverunt

B2.	doceret	: doctus
	respondēbat	: respondendo
	solēbat	: solentium
	perdidi	: perdam
	fit	: faciendus
	cecidērunt	: casuris
	fuerint	: sunt
	dixisse	: diceremur
	ferunt	: fert
	referre	: referre
	interficiendo	: interfice

cognovisset	: cognoscetis
elapse	: elaberentur
resecandōrum	: resecuerit
obiurgandam	: obiurgavisse

Γ1α. «vocātus»: postquam vocatus est /erat

Οι χρονικές προτάσεις που εισάγονται με το Postquam εκφέρονται με Οριστική Παρακειμένου ή Υπερσυντελικού για να δηλώσουν πράξη προτερόχρονη

Γ1β. Quos fidos amīcos habui?

Γ1γ. Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poposcisse

Γ1δ. «quod Tarquinius dixisse fertur exulans

Με τους παθητικούς τύπους των λεκτικών και δοξαστικών ρημάτων το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου χρόνου παρακειμένου είναι ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος και τίθεται σε ονομαστική πτώση. Το ρήμα λειτουργεί ως προσωπικό. **Εξαιρέση λατινισμού.**

Γ2α. «Id exemplum sutōrem quendam incitat, ut corvum docēat parem salutatiōnem

Οι βουλητικές προτάσεις εκφέρονται με υποτακτική Ενεστώτα μετά από αρκτικό χρόνο και με υποτακτική Παρατατικού μετά από ιστορικό χρόνο. Επομένως αφού το incitat είναι αρκτικός χρόνος η βουλητική πρόταση εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα. Η βούληση, η επιθυμία και ο σκοπός είναι ιδωμένα τη στιγμή που εμφανίζονται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πραγματοποίησής τους.

Γ2β.

α. Quodsi forte caderent, tum intellegeret: αντίθεση προς την πραγματικότητα στο παρόν

β. Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset: αντίθεση προς την πραγματικότητα στο παρελθόν

Γ2γ. «Brutus ad eam obiurgandam vēnit»:

με εμπρόθετο γερούνδιο:

α. Brutus ad eam obiurgandum vēnit

β. Brutus causa eius obiurgandae vēnit / Brutus causa eam obiurgandi vēnit

Με τελική πρόταση: Ut Brutus eam obiurgaret vēnit

Με αναφορική τελική πρόταση: Qui Brutus eam obiurgaret vēnit

Με σουπίνο: Brutus eam obiurgatum vēnit

Ο σκοπός εκφράζεται με:

- ☞ Τελική πρόταση
- ☞ Αναφορικοτελική πρόταση
- ☞ Σουπίνο σε -um
- ☞ Causa / gratia + γενική γερονδίου ή γερονδιακού
- ☞ Ad + αιτιατική γερονδίου ή γερονδιακού
- ☞ Τελική μετοχή
- ☞ Δοτική κατηγορηματική

- ☞ Γερονδιακό του σκοπού
- ☞ Εμπρόθετο ουσιαστικό σε αιτιατική (ad+)

Επιμέλεια απαντήσεων:

Μπέκου Νατάσα

Σκουριανού Μαίρη

Φιλόλογοι

Φροντιστήριο Μ.Ε «ΕΠΙΛΟΓΗ» - Καλαμάτα

<http://www.epil.gr>